

บันทึก

เรื่อง ประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว  
ขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๒/๑๓๐๐๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งว่า นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับกรณีที่กระทรวงมหาดไทย ได้เสนอเรื่องประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา นั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี และได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) และผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมการเมือง) แล้ว เห็นว่า เรื่องนี้ ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๓๒ พันตรีแยตั้น ประธานคณะกรรมการฟื้นฟูความสงบเรียบร้อยเมืองท่าซี้เหล็ก จังหวัดเชียงตุง ประเทศสหภาพพม่า ได้มีหนังสือถึงนายอำเภอแม่สายแจ้งว่า อำเภอท่าซี้เหล็กประสงค์จะขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากประเทศไทย โดยในระหว่างที่ดำเนินเรื่องอยู่ได้ขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ไปพลางก่อนภายในต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ และหมู่บ้านต้นฝักกับหมู่บ้านบริวารอีกหลายหมู่บ้านของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็ได้แจ้งความประสงค์จะขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากประเทศไทยผ่านทางอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย เช่นเดียวกัน นายอำเภอแม่สายและนายอำเภอเชียงแสนได้แจ้งการติดต่อขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากประเทศทั้งสองให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ฝ่ายความมั่นคง ทราบ เมื่อคราวรองปลัดกระทรวงมหาดไทยเดินทางไปตรวจราชการที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ให้การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการขอซื้อกระแสไฟฟ้าของทั้งสองประเทศดังกล่าวแล้ว ได้ความว่า

(๑) ที่อำเภอท่าซี้เหล็ก ประเทศสหภาพพม่า ในระยะแรกคาดว่าจะมีหมู่บ้านที่ต้องการใช้ไฟฟ้าผ่านทางอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ประมาณ ๗ หมู่บ้านมีราษฎร ๑,๕๐๐ หลังคาเรือน คาดว่าจะมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์

(๒) ที่หมู่บ้านต้นฝักกับหมู่บ้านบริวารของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีราษฎรที่ต้องการใช้ไฟฟ้าผ่านทางอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายจำนวน ๔๕๐ หลังคาเรือน คาดว่าจะมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ ๓๐๐ กิโลวัตต์

(๓) ในปัจจุบันสถานีไฟฟ้าย่อยเชียงราย ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยและระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ยังมีขีดความสามารถไม่เพียงพอที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้บริเวณดังกล่าวได้

(๔) ในอนาคตการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีแผนงานที่จะเปลี่ยนเพิ่มขนาดหม้อแปลงที่สถานีไฟฟ้าย่อยเชียงรายในเดือนมิถุนายน ๒๕๓๓ และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเอง ก็มีแผนงานที่จะก่อสร้างเสริมระบบจำหน่ายทั้งด้านอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน ตามโครงการก่อสร้างและปรับปรุงเสริมระบบจำหน่าย ระยะที่ ๔ ประมาณปี ๒๕๓๓-๒๕๓๔ ซึ่งเมื่อการก่อสร้างตามโครงการแล้วเสร็จ จึงจะมีขีดความสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ตามความต้องการใช้ไฟฟ้าของอำเภอท่าซำเหล็กและหมู่บ้านต้นฝิ่งกับหมู่บ้านบริวารได้

(๕) ปัจจุบันประเทศไทยมีการซื้อขายพลังงานไฟฟ้ากับประเทศใกล้เคียงอยู่แล้ว เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ (“ค”) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งกำหนดให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจัดจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ประเทศใกล้เคียงได้ ซึ่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ไม่ได้ให้อำนาจเช่นนั้นแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์หลายประการทั้งในด้านการเพิ่มรายได้ส่งออกและการสร้างสัมพันธไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้านในระดับท้องถิ่น จึงเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการรวม ๒ ประการ คือ

(๑) ให้อำนาจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการซื้อและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศใกล้เคียงได้ โดยให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการตามขั้นตอนตามกฎหมายต่อไป

(๒) พิจารณาความเหมาะสมตามที่อำเภอท่าซำเหล็ก ประเทศสหภาพพม่าขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ก่อนบางส่วนเป็นกรณีพิเศษ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ เพื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะได้ถือปฏิบัติต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) มีความเห็นดังนี้

สำหรับข้อที่กระทรวงมหาดไทยขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจจัดซื้อและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศใกล้เคียงได้นั้น ปัญหาเบื้องต้นที่จะต้องพิจารณามีอยู่ว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจที่จะดำเนินการจัดจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ต่างประเทศหรือไม่

ในปัญหานี้เห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๙<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยนัยของมาตรา ๖๘<sup>๒</sup> และมาตรา ๖๙<sup>๓</sup>

<sup>๑</sup> มาตรา ๙ ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นนิติบุคคล

<sup>๒</sup> มาตรา ๖๘ อันว่านิติบุคคลนั้น จะมีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งบทบัญญัติทั้งหลายของประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคย่อมมีสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖<sup>๕</sup> และมาตรา ๗<sup>๖</sup> แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งกำหนดไว้ชัดแจ้งว่า กำหนดให้จัดตั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผลิตจัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าโดยมีเขตอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวเฉพาะในเขตส่วนภูมิภาคที่อยู่นอกเขตท้องที่ดำเนินการของการไฟฟ้านครหลวง อันหมายถึงการมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ภายในเขตท้องที่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดในราชอาณาจักร โดยไม่รวมถึงเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ อันเป็นเขตจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง เขตอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์มิได้ครอบคลุมไปถึงการผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ต่างประเทศด้วย และถ้าจะพิจารณาตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติของพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓<sup>๖</sup> จะเห็นได้ชัดว่าอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมินาคานั้น มีจำกัดขอบเขตอยู่แต่เฉพาะการผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าภายในประเทศเท่านั้น แต่การผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงนั้นเป็นอำนาจของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๖<sup>๗</sup>

<sup>๕</sup> มาตรา ๖๔ นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ต้องตามบทบัญญัติทั้งหลายแห่งกฎหมาย และภายในขอบวัตถุประสงค์ของตนซึ่งกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้ง

<sup>๖</sup> มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้น เรียกว่า “การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า

(๒) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่เป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

<sup>๗</sup> มาตรา ๗ ให้การไฟฟ้าส่วนภูมินาคามีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในเขตส่วนภูมิภาค ซึ่งอยู่นอกเขตท้องที่การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้มีการโอนโรงผลิตพลังงานไฟฟ้า สวิตช์ยาร์ด และอุปกรณ์ของสิ่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้ายันฮี พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วห้ามมิให้การไฟฟ้าส่วนภูมินาคาดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิตพลังงานไฟฟ้าในเขตที่ได้มีการโอน

<sup>๘</sup> “เนื่องจากในปัจจุบันเนื่องด้วยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้ขยายปริมาณงานและมีกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมากคือ มีการไฟฟ้าอำเภอและจังหวัดถึง ๑๓๐ แห่ง และยังคงต้องรับโอนกิจการไฟฟ้าเทศบาลและสุขาภิบาลมาดำเนินการผลิตและจำหน่ายอีกประมาณ ๖๓ แห่ง ในเร็ววันนี้ ทั้งรัฐบาลได้มอบหมายให้สร้างการไฟฟ้าตามอำเภอต่าง ๆ ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้อีกประมาณ ๒๒๕ แห่ง ให้มีไฟฟ้าใช้โดยทั่วถึงภายใน ๓ ปี และมีนโยบายที่จะให้การผลิตและจ่ายกระแสไฟฟ้าในส่วนภูมิภาคทั้งหมดเป็นหน้าที่ขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ยังเป็นผลให้ได้รับเงินช่วยเหลือมาดำเนินการปรับปรุงกิจการไฟฟ้าของประเทศให้รุดหน้ายิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกท้องถิ่นและกิจการอุตสาหกรรมของชาติ”

<sup>๙</sup> มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้น เรียกว่า “การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กฟผ.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิต จัดให้ได้มา จัดส่งหรือจำหน่ายซึ่งพลังงานไฟฟ้าให้แก่

(“ก”) การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือการไฟฟ้าอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๓) จึงเห็นว่า คณะรัฐมนตรีไม่อาจมีมติมอบอำนาจให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการจัดจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ และดังนั้นการที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจ่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่อำเภอท่าช้างเหล็กไปพลางก่อนในเดือนพฤษภาคม๒๕๓๓ จึงไม่อาจกระทำได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ใคร่ขอแสดงความเห็นต่อไปด้วยว่า หากรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดให้มีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่อำเภอท่าช้างเหล็ก ประเทศสหภาพพม่า โดยผ่านทางอำเภอแม่สายและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่หมู่บ้านต้นผึ้งและหมู่บ้านบิรวารของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยผ่านทางอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ก็อาจทำได้ โดยมอบหมายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้เนื่องจากอำนาจในการดำเนินการผลิต จัดให้ได้มา จัดส่งหรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ประเทศใกล้เคียง เป็นอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๖ (“ค”) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังกล่าว

แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏจากคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทยว่า ในปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้าไปยังอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ไปจนถึงท้องที่อันเป็นเขตต่อแดนระหว่างประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้ว หากการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคจะเป็นผู้ดำเนินการในการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่อำเภอท่าช้างเหล็กประเทศสหภาพพม่า หรือหมู่บ้านต้นผึ้งและหมู่บ้านบิรวาร ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะกระทำได้โดยสะดวกและประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายได้เป็นอันมากซึ่งหากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่อำเภอท่าช้างเหล็ก ประเทศสหภาพพม่า และหมู่บ้านต้นผึ้งรวมทั้งหมู่บ้านบิรวาร ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยตรง ก็จะต้องดำเนินการก่อสร้างอุปกรณ์การส่งและจ่ายกระแสไฟฟ้าไปยังเขตท้องที่ดังกล่าวโดยการจัดระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าในระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จากสถานีไฟฟ้าย่อยเชียงรายไปยังเขตท้องที่ชายแดนอำเภอท่าช้างเหล็ก ประเทศสหภาพพม่าเป็นระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตรไปยังเขตหมู่บ้านต้นผึ้งและหมู่บ้านบิรวารเป็นระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอุปกรณ์ประมาณห้าสิบล้านบาท อันเป็นการสิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในอัตราสูง

ดังนั้น ถ้าจะมีการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าไปต่างประเทศตามเรื่องนี้ ก็น่าจะกระทำ

(“ข”) ผู้ใช้พลังงานไฟฟ้าตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(“ค”) ประเทศใกล้เคียง

ฯลฯ

๔ โปรดดูเชิงอรรถ (๗) หน้า ๕

ได้ โดยคณะรัฐมนตรีสั่งให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้จำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศทั้งสอง โดยตั้งให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทำการแทนในการจ่ายกระแสไฟฟ้าโดยใช้อุปกรณ์การส่งหรือจ่ายกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นหลักในการดำเนินการ และให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้ลงนามในสัญญาขายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๓<sup>๙</sup> แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยพ.ศ. ๒๕๑๑ จัดทำสัญญาอีกฉบับหนึ่งมอบหมายให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการในการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประเทศสหภาพพม่าและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ ทั้งนี้ โดย

(๑) ให้คณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับของคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องการมอบอำนาจให้ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย<sup>๑๐</sup> ให้มีอำนาจมอบหมายให้ผู้รับมอบทำการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ผู้ใช้ในต่างประเทศได้ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

(๒) ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคร่วมกันหารือทำความเข้าใจในเรื่องการแบ่งปันค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ที่จะต้องจ่ายหรือจะได้รับ

อย่างไรก็ดี หากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีนโยบายที่จะดำเนินการในเรื่องนี้เอง โดยไม่มอบให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการแล้ว ก็ควรจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนในการลงทุน ซึ่งเรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้สอบถามผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) แล้ว ได้ความว่าการเรียกเก็บค่ากระแสไฟฟ้าจากผู้ใช้ในเขตอำเภอท่าช้างเหล็ก ประเทศสหภาพพม่า และหมู่บ้านต้นฝั้งกับหมู่บ้านบริวาร ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อาจเรียกเก็บในราคาประมาณหน่วยละสี่บาท ซึ่งอำเภอท่าช้างเหล็ก ประเทศสหภาพพม่ามีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ คาดว่าจะเก็บค่ากระแสไฟฟ้าได้เดือนละประมาณไม่เกินสี่แสนบาท และหมู่บ้านต้นฝั้งกับหมู่บ้านบริวารประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ ๓๐๐ กิโลวัตต์ คาดว่าจะเก็บค่ากระแสไฟฟ้าได้เดือนละประมาณหนึ่งแสนบาทเศษ จากค่าชี้แจงดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารายได้ในการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าดังกล่าวรวมทั้งปีจะเรียกเก็บเงินค่าจำหน่ายกระแสไฟฟ้าได้ประมาณไม่เกินหกล้านบาท ซึ่งถ้านำรายได้ดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยที่จะต้องจ่าย

<sup>๙</sup> มาตรา ๒๓ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้ว่าการเป็นผู้กระทำในนามของ กฟผ. และเป็นผู้กระทำแทน กฟผ. เพื่อการนี้ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

นิติกรรมที่ผู้ว่าการทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กฟผ. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

<sup>๑๐</sup> ข้อบังคับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วยการมอบอำนาจ ให้ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกแทนผู้ว่าการ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

ในอัตราร้อยละสิบต่อปีของเงินลงทุนจำนวนห้าสิบล้านบาทที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะต้องจ่ายเพื่อการนี้ แล้ว รายได้ดังกล่าวก็จะเป็นเพียงจำนวนเงินที่คุ้มเพียงดอกเบี้ยของเงินลงทุนเท่านั้น โดยจะไม่มีรายได้เหลือพอที่จะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเงินเดือนของพนักงานและการทำงานเลย

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ใคร่ขอเสนอข้อสังเกตเกี่ยวกับระดับของตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้ติดต่อกับนายอำเภอแม่สายจังหวัดเชียงรายเพื่อขอซื้อกระแสไฟฟ้าจากประเทศไทยเพื่อจำหน่ายให้แก่อำเภอท่าลี่ ประเทศสหภาพพม่า อันเป็นการเจรจาให้ระดับท้องถิ่น ซึ่งผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศได้ชี้แจงว่าการติดต่อซื้อขายกระแสไฟฟ้า ในระดับท้องถิ่นดังกล่าวรัฐบาลของประเทศไทยยังมิได้รับทราบเรื่องนี้มาก่อนเลย เพิ่งจะมารับทราบเรื่องดังกล่าวจากผู้แทนของกระทรวงการต่างประเทศไทย ในคราวประชุมคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคไทย-พม่า เมื่อวันที่ ๑๓-๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๓ ในเรื่องคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) เห็นว่า การเจรจาขอซื้อกระแสไฟฟ้างดงามกล่าวควรจะต้องดำเนินการในระดับรัฐบาลของทั้งสองฝ่ายโดยผ่านวิธีการทูตและบุคคลที่จะเป็นผู้ลงนามในสัญญาซื้อขายกระแสไฟฟ้าที่จะจัดทำขึ้นในระยะเวลาต่อไปควรจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสำคัญและมีอำนาจกระทำการแทนรัฐบาลของตน ซึ่งเมื่อบุคคลดังกล่าวลงนามในสัญญาแล้วจะมีผลผูกพันถึงรัฐบาลของตนด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในภายหลัง

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา